

94 JAPÁN HALÁLVERSEK

Otsu herceg (663–686) költő, Tenmu császár fia. A trónért folytatott küzdelemben ellenfele öngyilkosságra kényszerítette. 23 évet élt.

AZ UTOLSÓ NAPON

Utolsó napom,
hogy síró vadkacsát
látok az Iware tavon.
Aztán eltűnök
a felhőkben.

Kakinomoto-no-Hitomaro (kb. 653/655–708), arisztokrata, korának egyik legnevesebb költője volt.

IWAMI MEGYÉBEN, HALÁLOM ELŐTT

Mikor szilvafavirágot
gyűjtöttem lányomnak
a fatetején,
az alattam lévő ágak
harmattal árasztottak el.

(...)

Furcsa öreg
állít meg, kifelé
bámulva tükrömből.

(...)

Ülök otthon
A szobánkban
Ágyadnál
Párnádra bámulva

(...)

Nem tudva, hogy
testem a Kamo hegy
szikláin fekszik,
szerelmem
vár engem.

Nem sejti senki sem
Hogy már a Kamo hegy
Lábát nehezíti testem
Fejem kőparnán nyugszik
S megvár engem a
Szerelmem.

(...)

Mikor mégélt a feleségem,
sokat sétáltunk kéz a kézben,
nézegetve a szilfákat
a házelőtti töltésen.
Kusza hálóba nőtt ágaik,
tavaszi levéltől sűrű koronáik
olyanok voltak, mint mi ketten.

De a szerelem s a bizalom nem elég,
nem áll meg tőle az élet-halál kerék.

Ő eltűnt, mint sivatag felett a délibáb.
Madárteste egy reggelen
fehér köddé vált egy halálfelhőben.

Most, hogy fiunk,
az emlék, mit rám hagyott
sírva hívja őt,
minden, amit tenni tudok, hogy felveszem
s ügyetlen ringatom gyermekem.
De semmit neki nem adhatok.

96 Hálónkban a két párna
még egymás mellett fekszik,
ahogy mi feküdtünk valaha.
Sokat ülök ott egyedül,
várva, hogy a nap alkonyba forduljon.
Éjjel éberem hánykódom,
sóhajtozok reggelig.
Tudom, bármennyire gyászolom,
őt már soha többé nem láthatom.

Mondják, hogy lelke
A Hagai hegyen kísért
sasszárnyak árnyékában.
Gerinceken küzdöm át magam,
míg feljutok a csúcsra,
Végig tudva, hogy nem láthatom soha
Halvány rezdülését sem a szelíd légben,
Vágyam s végtelen szerelmem sem segíthet ebben.

Prince Arima (640–58) Kōtoku császár fia, akit 18 évesen kivégeztek.

IWASHIROBAN (ahol kivégezték)

Ha a sors úgy akarja,
visszatérek majd
azIwashiro partjára
s a két fenyőágot is meglelem,
mit ma összekötöttem.

Sami Mansei (8. század) buddhista pap és költő

Mihez hasonlíthatnám
világunkat?
A kora hajnalban távolodó hajó
fehér hullámaihoz.

Minamoto-Yorimasa (1104–1180) harcos és költő, nyolc császárt szolgált, mint a fegyvertár őrzője.

(a Heike Monogatari gyűjteményből)

Rothadó farönkként,
félig földbeásva –
sikklik virágtalan létem
a vég szomorúságába.

97

Taira-no-Tadanori (1144 –84) költő és testvérének, a Taira klán vezetőjének, Taira no Kiyomori-nak tábornoka. Csatában halt meg negyven évesen.

(a Heike Monogatari gyűjteményből)

Virágok vendége

(A verset a halott költő tegezében találták)

Sötétség által legyőzve
Faágak alá telepszem.
Vajon virágok fognak ma este
vendégül látni engem?

Vagy másképpen:

Ha a lehulló éjben is vándorolva,
fa alatt lelném fogadómat,
vajon virágok lennének-e vendéglátóim?

Saigyō Hōshi (1118–1190) arisztokrata költő

Tavasszal szeretnék
elmenni, virágzó
cseresznyefa alatt,
telihold idején.

Goku Kyonen (1216–1272)*

Az igazság, a jövő, a jelenés a múlt
Buddháiban öltött testet

98 A tanítás, amit hitünk atyjaitól kaptunk
bottom végében található.

* A legenda szerint, mikor érezte a vég közeledtét, Goku körülnézett tanítványain. Aztán felemelve botját, koppantott egyet a földön, majd elmondta a fentebbi verset. Aztán ismét koppantott és felkiáltott: 'Lássátok! Lássátok!' Majd továbbra is mereven, egyenes háttal ülve meghalt.

Kezem üres volt, mikorér keztem
S lábam most meztelen, hogy világom elhagyom.
Jöttöm s távozásom
Egyszerű események,
Csak összekuszálta őket a sorsom.

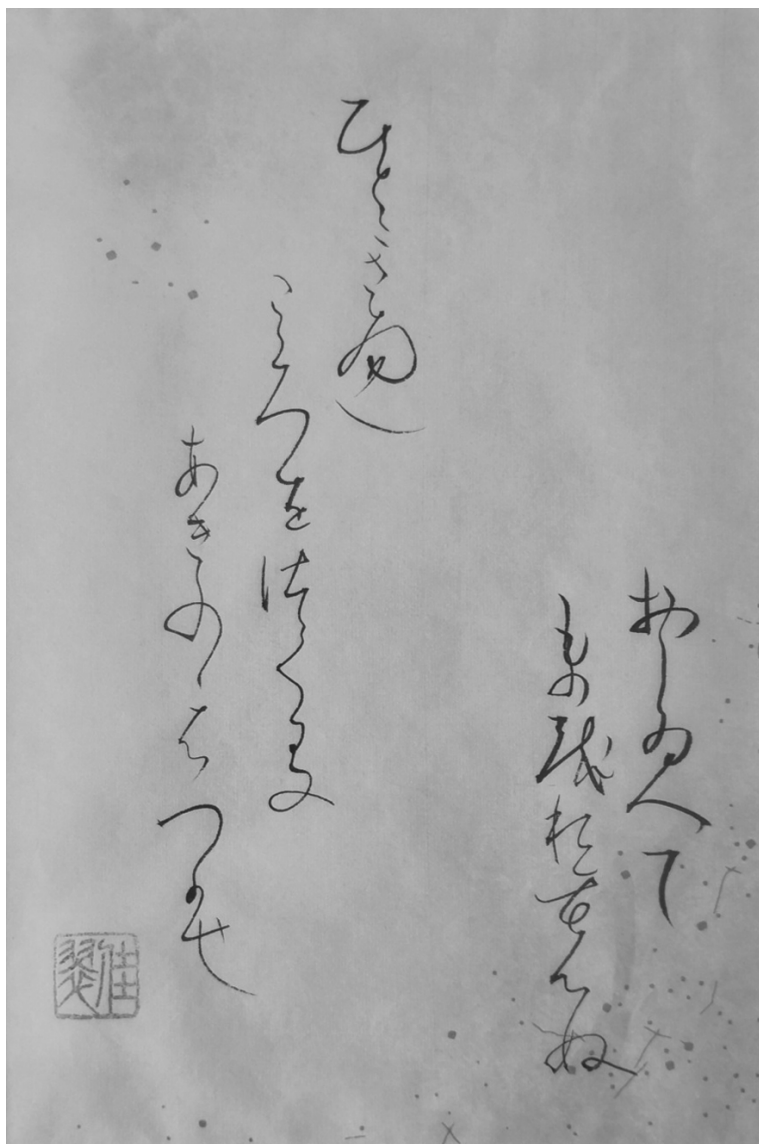
Vagy másképpen:

Üresen érkeztem
S mezítláb megyek.
Jöttöm s távozásom
Egyszerű események,
Összekuszálódva.

Rankei Doryu (1213 –1278) híres kínai származású zen mester volt, a Rinzai iskola egyik ágának alapítója. Halála után kapta a Dajue Zen Mester nevet, ami japánul Daikaku Zenji vagy csak Daikaku.

Több, mint harminc éve
Küszködöm, hogy létem megszűnjön.
Most, hogy a halálba ugrok,
Az ég megperdül, a föld zokog.

Dettre Gábor fordításai

Folyóiratunk a
NEMZETI KULTURÁLIS ALAPPROGRAM és az EMBERI ERŐFORRÁSOK MINISZTERIUMA
anyagi támogatásával jelenik meg.
Terjeszti a Budapesti, a Nemzeti és a Vidéki HIRKER RT. és alternatív terjesztők

Szerkesztők

JÁSZ ATTILA – Csendes Toll (főszerkesztő)
PAPP MÁTÉ (költészet rovat: mahbija@gmail.com, zene online rovat)
REICHERT GÁBOR (főszerkesztő-helyettes, kritika rovat: reichertgabor87@gmail.com)
SZÉNÁSI ZOLTÁN (próza rovat: szenazol@gmail.com)

Lapterv és műszaki szerkesztés

SELLYEI TAMÁS OTTÓ

Munkatársak

HEGEDŰS GYÖNGYI, KAKUK TAMÁS, MURÁNYI SÁNDOR OLIVÉR,
SOPOTNIK ZOLTÁN, SZILÁGYI MIHÁLY

Online

FEHÉR ENIKŐ, HEROLD RENÁTA, KERTAI CSENGER, MAKÁRY SEBESTYÉN, SZŰCS BALÁZS PÉTER

Tiszteletbeli munkatársak

BARI KÁROLY, BUJI FERENC, CSEKE ÁKOS, DUKAY BARNABÁS, GERLÓCZY GÁBOR,
KRULIK ZOLTÁN, MONOSTORI IMRE, MUZSNAY ÁKOS, TOLNAI OTTÓ, URI ASAF

ÚJ FORRÁS

IRODALMI, MŰVÉSZETI ÉS TÁRSADALMI FOLYÓIRAT
ALAPÍTÓ A KOMÁROM-ESZTERGOM MEGYEI ÖNKORMÁNYZAT
JÓZSEF ATTILA MEGYEI ÉS VÁROSI KÖNYVTÁRA

Megjelenik évente tízszer

Alapítva ezerkilencszázhatvankilencben

Alapító főszerkesztő: PAYER ISTVÁN

Szerkesztőség: 2836 Baj-Szőlőhegy 2722/4

E-mail: jasz.attila@ujforras.hu. Interneten olvasható: www.ujforras.hu

Előfizethető az Új Forrás szerkesztőségi címén. Előfizetési díj egy évre 5000 Ft.

ISSN 0133-5332

Kiadja a József Attila Megyei Könyvtár. A kiadásért felel: Új Forrás Kiadó Nonprofit Kft.

Készült a Sollers Kft. nyomdájában Tatán.